ഓണാട്ടുകരയിൽ ചിറകുവിരിച്ച ആകാശത്തിലെ പറവകൾ

ഡോ. ആർ. രാജേഷ്
അസൊ; പ്രൊഫ.
മലയാളം വിഭാഗം
എൻ.എസ്.എസ്. കോളേജ്
പന്തളം

ഓണാട്ടുകരയുടെ കഥാകാരൻ എന്ന നിലയിൽ ദേശ സാന്നിധ്യം തന്റെ കൃതികളിൽ അനുഭവവേദ്യമാക്കിയ എഴുത്തുകാരനാണ് പാറപ്പുറത്ത്. ഭാഷയിലൂടെയും പ്രകൃതി ചിത്രണത്തിലൂടെയും തനിക്ക് ചിരപരിചിതമായ ഭൂമികയെ കൃതികളിൽ സന്നിവേശിപ്പിക്കുക വഴി അദ്ദേഹം ദേശവാഹിയായ എഴുത്തുകാരനായി മാറി.

ഓണാട്ടുകരയുടെ ഹൃദയഭൂമികയെന്നുതന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന മാവേലിക്കര പ്രദേശത്താണ് പാറപ്പുറത്ത് എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധനായ എഴുത്തുകാരന്റെ ജനനം. മാവേലിക്കരയ്ക്ക് കിഴക്ക് കുന്നം ഗ്രാമത്തിലെ പാറപ്പുറത്ത് വീട്ടിലാണ് കെ. ഇ. മത്തായി ജനിച്ചു വളർന്നത്. ഇരുപതു നോവലുകൾ, പതിനാലു കഥാസമാഹാരങ്ങൾ, ര ു നാടകങ്ങൾ, മരിക്കാത്ത ഓർമ്മകൾ എന്ന ആത്മകഥ എന്നിവയാണ് പാറപ്പുറത്തിന്റെ സാഹിത്യ സംഭാവനകൾ.

ആദ്യകിരണങ്ങൾ, തേൻവരിക്ക, മകനേ നിനക്ക് വേ ി, ഓമന, ചന്ത, നന്മയുടെ പൂക്കൾ, അച്ഛന്റെ കാമുകി, അരനാഴികനേരം, ആകാശത്തിലെ പറവകൾ എന്നിവയാണ് ഗ്രാമീണപശ്ചാതലത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട പാറപ്പുറത്തിന്റെ നോവലുകൾ. ഇവയിൽ അരനാഴികനേരം, ആകാശത്തിലെ പറവകൾ എന്നിവയെ ഓണാട്ടുകരദേശത്തിന്റെ സ്പന്ധമാപിനികളായി കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്.

ഓണാട്ടുകരയിലെ സാംസ്കാരിക ജീവിതത്തിന് ഒട്ടേറെ സംഭാവനകൾ ചെയ്ത ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ഉയർന്നുവന്ന എഴുത്തുകാരനാണ് പാറപ്പുറത്ത് കെ. ഇ. മത്തായി. മധ്യതിരുവിതാംകൂറിന്റെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജീവിതവും ഭാഷയും സംസ്ക്കാരവും എഴുത്തിലൂടെ അവിസ്മരണീയമാക്കാൻ പാറപ്പുറത്തിനു കഴിഞ്ഞു. പാറപ്പുറത്തിന്റെ കൃതികളിലെ ഓജസ്വിയായ ഭാഷ ഓണാട്ടുകരയിലെ ക്രൈസ്തവ ഭാഷ തന്നെയാണ്.

ജനിച്ചുവളർന്ന ഗ്രാമത്തോടും ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തോടും വല്ലാത്ത ഒരു ഗൃഹാതുരത പുലർത്തിയ എഴുത്തുകാരനാണ് പാറപ്പുറത്ത്. 'ഞാൻ സ്വതമേ ഗൃഹാതുരനാണ് (വീാലശെരസ). ഈ മഹാരാജ്യമൊക്കെ സഞ്ചരിക്കുകയും ഈ ജനതയെ അതിന്റെ വൈവിധ്യത്തിലും വൈചിത്ര്യത്തിലും കാണുകയും ചെയ്ത എന്റെ മനസ്സ് എവിടെയും ഉടക്കി നിന്നില്ല. ഏതു മഹാത്ഭുതം ക ാലും ഉടൻ മനസ്സ് ഓടും കേരളത്തിലേക്ക്, മാവേലിക്കരയിലേക്ക്. ഇതിൽ വലിയ അത്ഭുതം അവിടെയു ല്ലോ. ഏതു കാട്ടിൽകൊ ുപോയി ഉപേക്ഷിച്ചാലും വഴിതെറ്റാതെ യജമാനന്റെ ഭവനത്തിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിവരുന്ന വിശ്വസ്തനായ നായയെപ്പോലെ' - എന്ന് തന്റെ ഈ ജന്മനാടിനോടുള്ള അടങ്ങാത്ത ആഭിമുഖ്യത്തെക്കുറിച്ച് പാറപ്പുറത്തുതന്നെ ഏറ്റുപറയുന്നു.

മരണാസന്നനായ കുഞ്ഞേനാച്ചന്റെ ഓർമ്മകളിലൂടെയും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലൂടെയും രൂ പപ്പെടുന്ന 'അരനാഴിനേരം' എന്ന കൃതിയുടെ പശ്ചാത്തലഭൂമിക ഓണാട്ടുകര തന്നെയാണ്. എ ന്നാൽ മൂർത്തമായ സ്ഥലചിത്രണം ഈ കൃതിയിൽ നമുക്ക് കാണാനാകില്ല. പക്ഷേ കൃതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടാത്ത വിധം, കൃതിയെ രുപപ്പെടുത്തുന്ന അദൃശ്യസാന്നിധ്യമായി ഓണാട്ടുകരയെ ഈ കൃതിയിൽ അനുഭവിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നു ്.

പാറപ്പുറത്ത് ജനിച്ചു വളർന്ന ഓണാട്ടുകരയിലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു ഗാർഹിക പരസരമാണ് അരനാഴികനേരത്തിന്റെ കഥാകഥനത്തിന്റെ ഇടമായി മാറുന്നത്. ഗ്രാമീണ പരിസരത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം മാത്രമല്ല ബൈബിളിന്റെ പശ്ചാത്തലം കൂടി ഈ കൃതിയിൽ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിക്കുന്നു ്. തൊണ്ണൂറുകഴിഞ്ഞ കുഞ്ഞേനാച്ചൻ എന്ന കേന്ദ്രകഥാപാത്രത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞകാല ഓർമ്മകളിലൂടെയും വർത്തമാനകാല അനുഭവങ്ങളിലൂടേയും നേർത്ത അതിർവരമ്പിലൂടെയാണ് കഥ രൂപപ്പെടുന്നത്. തന്റെ ഭൂത-വർത്തമാനകാല അനുഭവങ്ങൾക്ക് ബൈബിളിൽ നിന്നും സാധൂകരണവും സമാധാനവും കുഞ്ഞേനാച്ചൻ ക െത്തുന്നു. അങ്ങനെ വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം ഈ കൃതിക്ക് പകർന്നു നൽകുന്നത് ഒരു ഇതിഹാസ മാനം തന്നെയാണ്. പാറപ്പുറത്തിന്റെ അരനാഴികനേരം മലയാള നോവലിലെ ഒരു ക്ലാസിക് ആണ്.

ഓണാട്ടുകരയുടെ സാമൂഹ്യപരിസരം കുറേക്കൂടി വിശാലമായ ക്യാൻവാസിൽ ആഖ്യാ നം ചെയ്ത നോവലാണ് പാറപ്പുറത്തിന്റെ 'ആകാശത്തിലെ പറവകൾ'. അരനാഴികനേരം എന്ന നോവലിൽ ഓണാട്ടുകരയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഗാർ ഹികപരിസരവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമൂഹ്യചിത്രണവുമാണെങ്കിൽ, ആകാശത്തിലെ പറവകളുടെ ആഖ്യാനഭൂമിക കുറേക്കൂടി വിസ്തൃതമാണ്. നായർ, ഈഴവ, ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളും അവരുടെ പരസ്പരമുള്ള ബന്ധങ്ങളുമൊക്കെ വിവരിക്കുന്ന ഈ നോവൽ ഒരു കാലഘട്ടത്തിലെ ഓണാട്ടുകരയുടെ സാമൂഹികവും ജാതിപരവും ഭൂമിശാസ്ത്രപരവുമൊക്കെയായ ചിത്രണങ്ങളുടെ സമ്മിശ്രതയാണ്.

ഇടശ്ശേരത്തു തറവാട്ടിലെ ഗോപിനാഥക്കുറുപ്പാണ് ആകാശത്തിലെ പറവകളിലെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രം. മുറപ്പെണ്ണായ മാലതിയെ മേലധികാരിക്ക് കാഴ്ച വെച്ച് പ്രവർത്തിയാരായി സ്ഥാ നക്കയറ്റം നേടിയ കുറുപ്പ് മേലുകരഗ്രാമം അടക്കിഭരിക്കുന്നു. മാലതിയെ വിവാഹം കഴിക്കാതെ മറ്റൊരു മുറപ്പെണ്ണായ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന ഗോപിനാഥക്കുറിപ്പ് മദ്യപനും സ്ത്രീലമ്പടനും അധികാരപ്രമത്തനുമാണ്. ഇടശ്ശേരേത്ത് തറവാട് ചിത്രീകരിച്ച നായർ സമുദായത്തിന്റെ അന്നത്തെ സാമൂഹ്യാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ഈഴവ ക്രൈ സ്തവ സമൂദായങ്ങളെയും നോവലിസ്റ്റ് സമാന്തരമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നു ്, ഇതുവഴി ഓണാ ട്ടുകരദേശത്ത് അക്കാലത്ത് നിലനിന്നിരുന്ന വിവിധ സമൂദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ശ്രേണീബദ്ധമായ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ കൂടി ലഭിക്കുന്നു ്.

പൂർണ്ണമായും ഓണാട്ടുകരയുടെ പൂഴിമണ്ണിൽ വിളഞ്ഞ വിത്താണ് ആകാശത്തിലെ പറവകൾ. പാറപ്പുറത്തിന്റെ മറ്റൊരു നോവലിലും ഇത്രമാത്രം മൂർത്തിയായി ഓണാട്ടുകര ഭൂമിക ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. തിരുവനന്തപുരത്ത് പഠിക്കാൻ പോയ ഗോപിനാഥക്കുറുപ്പ് ഫീസടക്കുന്നതിനുള്ള കാശു വാങ്ങാനായി മേലുകരയിലെത്തുന്നതോടെയാണ് നോവൽ ആരംഭിക്കുന്നത്. 'കായലോരത്ത് പെയ്ത മഴ ഇവിടെ പെയ്തില്ല. മുകളറ്റത്തെ മണ്ണിനുമാത്രം നനവ്. ചവിട്ടുമ്പോൾ നനഞ്ഞ പുറംതോടുപൊട്ടി പാദങ്ങൾ പൂഴിമണ്ണിൽ പുതയുന്നു.' ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒന്നു ്. ഗോപിനാഥക്കുറുപ്പ് കായംകുളത്ത് വള്ളമിറങ്ങി പന്ത്ര ുനാഴിക നടന്നാണ് കുറ്റിത്തെരുവിൽ എത്തുന്നത്. കായൽക്കാറ്റ് വീശുന്ന ഓണാട്ടുകരയുടെ നെയ്തൽതിണയിൽ നിന്ന് അച്ചൻകോവിലാറിന്റെ നീരൊഴുക്കുള്ള ഓണാട്ടുകരയുടെ തന്നെ മരുതംതിണയിലേക്ക്. പത്മരാജന്റെ കൃതികളിൽ കായലിന്റെ കിതപ്പും കായൽക്കാറ്റിന്റെ ഗന്ധവുമാണെങ്കിൽ ഓണാ ട്ടുകരയുടെ കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തുകാരനായി പാറപ്പുറത്തിന്റെ കൃതികളിലെത്തുമ്പോൾ അത് പുഴയുടെ ഒഴുക്കായി മാറുന്നു.

ഗോപിനാഥക്കുറുപ്പിന്റെ ചിറ്റപ്പനായ കുളങ്ങര ഉണ്ണിത്താനെ നോവലിസ്റ്റ് ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക.

'വളഞ്ഞ നടക്കാവിൽ എത്തിയപ്പോഴു ് നിൽക്കുന്നു. ഉണ്ണിത്താൻ ചിറ്റപ്പൻ, കെട്ടുഭീമനെപ്പോലെ.

ചുട്ടികുത്തിയപോലെ വീർത്ത മുഖം. തേക്കാത്ത ഓട്ടുക്കി ി പോലെ ചവി കസവിന്റെ ര ാംമു ്. കുടവയറ്, വടി, കൊമ്പൻമീശ. ഇടിമുഴക്കം പോലുള്ള ചിരി പീഠത്തിൽ കയറ്റിയിരുത്തി വടംകെട്ടി വലിച്ചാൽ ചെട്ടികുളങ്ങര കുംഭഭരണിക്കു 'മറ്റംവടക്കു' കാരുടെ കെട്ടുഭീമൻ തന്നെ...'

ഇവിടെ വിവരിക്കുന്ന മറ്റം വടക്കുകാരുടെ കെട്ടുഭീമൻ ഓണാട്ടുകരക്കാർക്ക് കാലങ്ങളായി സുപരിചിതനാണ്. ഒരു സംസ്കാരം ആവിഷ്ക്കാരത്തിനും ആശയവിനിമയത്തിനും ഉപയോഗിക്കുന്ന പലതരം സങ്കേതങ്ങളിലൊന്നാണ് ഭാഷ. വാക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുന്നത് അതിനെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന സംസ്ക്കാരമാണെന്ന് നിരൂപകർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഓണാട്ടുകരയുടെ സംസ്ക്കാരസവിശേഷതകളെ ആവാഹിച്ച ഒരെഴുത്തുകാരനു മാത്രമേ ത ന്റെ കഥാപാത്രസൃഷ്ടിയിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ബിംബകൽപനകൾ സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ. ഈ 'കെട്ടുഭീമനെ' എഴുത്തുകാരൻ കുറച്ചുകൂടി വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ അതിന് സാമൂഹികമായ മറ്റൊരു മാനം കൂടി ലഭിക്കുന്നു ്. കുളങ്ങര ഉണ്ണിത്താൻ ഒരു കാലത്ത് പത്തുവിരലിലും മോ തിരവും വെള്ളി കെട്ടിയ മെതിയടിയുമൊക്കെയണിഞ്ഞ് വില്ലുപണിയിൽ ഒരു കാലത്ത് മേലുകരയിൽ വന്നിറങ്ങുമ്പോൾ മേലുകരക്കാർ ഒരു അവതാരപുരുഷനെ ദർശിക്കും വിധം അടുത്തുകൂടിയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് 'കെട്ടുഭീമന്റെ ആ ചട്ടക്കൂട്ടും താൻ ഇന്നും ഏമാൻതന്നെയാണെ ന്ന വിചാരവും മാത്രവു ് ബാക്കി.'

ഈ കുളങ്ങര ഉണ്ണിത്താന്റെ മകളെ - തന്റെ മുറപ്പെണ്ണായ മാലതിയെ - മേലധരികാരിക്ക് കാഴ്ചവെച്ചാണ് ഗോപിനാഥക്കുറുപ്പ് അനധികൃതമായ ഉദ്യോഗക്കയറ്റം നേടുന്നത്. മാലതിയാകട്ടെ ഗോപികൊച്ചാട്ടൻ തന്നെ കൈവെടിയില്ലെന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസത്തിലാണ് 'തങ്ങൾക്ക്' വേ ി ഈ ത്യാഗം അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്. എന്നാൽ പ്രായോഗികവാദിയായ കുറുപ്പ് വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് തന്റെ മറ്റൊരു മുറപ്പെണ്ണായ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെയാണ്. അവൾ വെട്ടിപ്പുഴദേശത്തി ന്റെ പകുതിയും സ്വന്തമായ മാളിയേക്കൽ കുടുംബത്തിലെ സന്തതിയാണെന്നതാണ് ഇതിന് ഗോപിനാഥക്കുറുപ്പിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഗോപിനാഥക്കുറുപ്പിന്റെ മനോവികാരം നോവലിസ്റ്റ് അവതരിപ്പിക്കുന്നു ് - 'മാലതി നിന

ക്കെന്നും ഒരു ബാധ്യതയായിരിക്കും. കുതിരച്ചുവട്ടിൽ ക ഞ്ഞി നടത്താനും കുത്തിയോട്ടവഴിപാടു നടത്താനും കുതിരകെട്ടാനുമൊക്കെയായി നടന്ന് ഉണ്ണിത്താൻ ചിറ്റപ്പൻ വരുത്തിവെച്ച കടത്തിന്റെ ബാധ്യത.' ഇവിടെ ഒരു സമൂഹം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു . ചെട്ടികുളങ്ങരയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചടങ്ങുകളാണല്ലോ കുതിരകെട്ടും, കുതിരച്ചോട്ടിൽ കഞ്ഞിയും, കുത്തിയോട്ടവുമൊക്കെ. ഓണാട്ടുകരയിലെ പതിമൂന്നു കരക്കാരുടെ പരദേവത. നായർ പ്രമാണിത്തമുള്ള ഈ കരകളിൽ നായർ ജന്മികുടുംബങ്ങൾ ധാരാളമു ായിരുന്നു. പരസ്പരം മത്സരിച്ചും ശുംഭത്വം കാണിച്ചും ഉത്സവലഹരിയിൽ ധൂർത്തടിച്ചും പാപ്പരായ ഒട്ടേ റെ നായർ പ്രമാണിമാർ പാറപ്പുറത്തിന്റെ നേരറിവിൽപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ഒരു സാമൂഹികബോധത്തിൽ നിന്നു രൂപം കൊ താണ് കെട്ടുഭീമനെപ്പോലെയുള്ള കുളങ്ങര ഉണ്ണിത്താൻ.

ആകാശത്തിലെ പറവകളുടെ ഇരുപത്തിനാലാം അധ്യായത്തിലെത്തുമ്പോൾ, അതിന്റെ ആഖ്യാനഭൂമികയുടെ കൃത്യമായ അതിരുകൾ വെളിപ്പെടുന്നു . ചെട്ടികുളങ്ങര ഭഗവതിയെ പതിമൂന്നു കരകളുടെ നാഥനായാണ് കരുതുന്നത്. ഈ പതിമൂന്നു കരകളുടെ പരിധിക്കുള്ളിലാണ് ആകാശത്തിലെ പറവകളുടെ ക്രിയാംശം നടക്കുന്ന 'മേലുകര'യെ നോവലിസ്റ്റ് സങ്കൽ പിക്കുന്നത്. ഇവിടുത്തെ പ്രബലരായ നായർ, ഈഴവ, ക്രൈസ്തവ സമുദായങ്ങൾ പരസ്പരം പുലർത്തിപ്പോന്നിരുന്ന ശ്രേണീപരമായ ബന്ധങ്ങളും, അതിൽ സംഭവിക്കുന്ന കാലാനുസൃതമായ വിച്ഛേദങ്ങളും അതിടയാക്കുന്ന സംഘട്ടനങ്ങളുമൊക്കെ നോവലിൽ പ്രകടമാവുന്നു . ഇതിനു തെളിവാണ് ഈരേഴ വടക്ക് ഒരു ഈഴവകുടുംബത്തിലെ അംഗം ശിവരാത്രിയുടെ തലേന്ന്, ഈരേഴ തെക്ക് ഇരട്ടകുളങ്ങര വല്യക്ക റുറുപ്പിന്റെ ഇളയമകനെ പതിയിരുന്നു തല്ലുന്നത്. ഈ ശിവരാത്രിനാളിന് ചെട്ടുകുളങ്ങര കരകളിൽ വലിയ പ്രാധാന്യമു . കുംഭഭരണിയുടെ പ്രധാന ചടങ്ങുകൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുന്നത് ശിവരാത്രിനാളിലാണ്. കെട്ടുകാഴ്ചയ്ക്കു ള്ള കുതിരയെ 'പെറുക്കിയിടു'ന്നതും കുത്തിയോട്ടച്ചുവടു തുടങ്ങുന്നതുമെല്ലാം ശിവരാത്രിനാളിലാണ്. തല്ലുകൊ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ വീടായ ഇരട്ടക്കുളങ്ങര തറവാട്ടിലാണ് ചെട്ടികുളങ്ങര ഭഗവതിയുടെ ആദ്യ പറ അളക്കേ ത്. ഇക്കാര്യത്തിലൊരു സമാധാനമു ാകാതെ ഈരേഴു തെക്കിന്റെ കുതിര കുതിരച്ചോട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങില്ല എന്ന് വല്യക്കുറുപ്പ് പ്രഖ്യാപിച്ചു. ചടങ്ങനുസരിച്ച് ആദ്യം ഈരേഴു കുതിരയാണ് ഇറങ്ങേ ത്. അതിറങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നും ഇറങ്ങില്ല. ഫലമോ? പതിമൂന്നു കരകൾക്കും ദേവീശാപം! കുളങ്ങര ഉണ്ണിത്താൻ മദ്ധ്യസ്ഥനായി. നാട്ടുകാർ നാലുവഴിക്കും ഓട്ടമായി. പാതിരാകഴിഞ്ഞ് പ്രശ്നം പരിഹരിച്ച് ഈരേഴു കുതിര കുതിരച്ചോട്ടിനു നിന്ന് അനങ്ങിയപ്പോഴാണ് പതിമൂന്ന് കരകളിലേയും ജനങ്ങൾക്ക് ശ്വാസം നേരെ വീണത്. ഒരു ജനതയുടെ വിശ്വാസമാണിവിടെ മുൾമുനയിൽ നിൽക്കുന്നത്. കാലാകാലങ്ങളായി അനുഷ്ഠിച്ചുവന്ന ചടങ്ങുകൾക്ക് ഭംഗം സംഭവിക്കുക, ആചാരങ്ങൾ മുടങ്ങുക, ദേവീശാപം വലിച്ചു വയ്ക്കുക, ഇതൊന്നും ചിന്തിക്കാൻ പോലുമാവാത്ത ഓണാട്ടുകര കരക്കാരായ സാധാരണ സമൂഹത്തിന്റെ ചിത്രണമാണ് ഇരുപത്തിനാലാം അധ്യായത്തിൽ പാറപ്പുറത്ത് സാമാന്യം ദീർഘമായി വിവരിക്കുന്നത്.

ഈ കൃതിയിൽ നോവലിസ്റ്റ് രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഓണാട്ടുകരയുടെ ചില മൂർത്തപ്രകൃതി ചിത്രങ്ങളും ശ്രദ്ധേയമാണ്. അച്ചൻകോവിലാറിന്റെ തീരത്തുള്ള പ്രദേശമെന്ന നിലയിൽ മരുതം തിണയ്ക്ക് അനുസൃതമായ പ്രകൃതി ദൃശ്യങ്ങളാണ് ആകാശത്തിലെ പറവകളിൽ കാണുന്നത്. നദീതട പ്രദേശമായ മരുതം തിണയുടേയും കടലോര പ്രദേശമായ നെയ്തൽ തിണയുടേയും സ്വഭാവ സവിശേഷതകൾ ഇടകലർന്നതാണ് ഓണാട്ടുകരയുടെ ഭൂപ്രകൃതി. പൊരുളതികാര സൂത്രപ്രകാരം ഒരു തിണയുടെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ മറ്റൊരു തിണയുടെ സ്വഭാവവുമായി ഇടകലർന്നു വരുന്നതിൽ അസ്വാഭാവികമായി ഒന്നുമില്ല. ഇതു പോലെതന്നെ ഓണാട്ടുകര ഭൂപ്രകൃതിയുടെ സവിശേഷതയായിരുന്നു നെല്ലും ഇടവിളയായി എള്ളും പയറും മുതിരയുമൊക്കെ വിളഞ്ഞിരുന്ന വിരിപ്പുക ങ്ങൾ. ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്ക് രൂപം കൊടുത്ത കരകളാകട്ടെ എള്ളും മുതിരയും ധാരാളമായി വിളയിച്ചിരുന്ന വിരിപ്പുക ങ്ങളാൽ സമൃദ്ധമായിരുന്നു. ചെട്ടികുളങ്ങര കരകളിലെ തേരുരുളുന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക. 'കൃത്യസമയത്തുതന്നെ കുതിര ഒരുങ്ങി. കരക്കാരെല്ലാം ചേർന്നു താളം പാടി കുതിരയെ വലിച്ചു. തെങ്ങിൻ തോപ്പുകളിലൂടെ, എള്ളിൻ ക ങ്ങളിലൂടെ... മുന്നിൽ തടസ്സങ്ങളില്ല, ഉള്ളതു നിമിഷങ്ങൾക്കകം ഭസ്മം...' മൂന്നുപതിറ്റാ ു മുമ്പുവരെ ഓണാട്ടുകരക്കാരുടെ യാത്ര ഋജുരേഖയിലായിരുന്നില്ല. നാട്ടുവഴിയും പഞ്ചായത്തുവഴിയുമൊക്കെ ഉ ങ്കിലും കൈതവേലി വകഞ്ഞ്, 'അയ്യ'ത്തൂടെ കയറി, വിരിപ്പുക ത്തിലെ എള്ളുകൃഷിക്കിടയിൽ നടന്നുനടന്നു രൂപപ്പെടുത്തിയ വഴിത്താരയിലൂടെ കുറുക്കുവഴിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നതിലായിരുന്നു ഇവിടുത്തെ സാധാരണക്കാരുടെ കമ്പം. അതിൽ അസ്വാഭാവികമായി ഒന്നുമു ായിരുന്നില്ല. ഇന്ന് പൂർണ്ണമായും നഷ്ടമായ ആ നാട്ടുവഴികളാണിവിടെ ദൃശ്യമാവുന്നത്.

ഒരു നാടിന്റെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് ഭക്ഷണരീതിയും. ഭക്ഷണ രീതിയിലൂടെ, അതിന്റെ വിഭവങ്ങളിലൂടെ ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക തനിമയെത്തന്നെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും. ഓണാട്ടുകരയുടെ കാർഷിക സംസ്കൃതിയുടെ അടയാളമായി 'ആകാശത്തിലെ പറവകളി'ലെ ഭക്ഷണപരാമർശങ്ങളെ കാണാം. തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്ന് അവധിക്ക് നാട്ടിലെത്തുന്ന ഗോപിനാഥക്കുറുപ്പ് വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ മീനാക്ഷിക്കുട്ടി ആഹാരം കഴിക്കാൻ വിളിക്കുന്നു.

'കാച്ചിലും ചേമ്പും ചീനിയും പുഴുങ്ങിയതുകൊ ുവരട്ടെ?'

'ഉം'

ഒരു തൂശനിലയിൽ മീനാക്ഷിക്കുട്ടി പുഴുക്കും മുളകു സമ്മന്തിയും വിളമ്പി. എത്രയോ കാലമായ തിന്നാൻ കൊതിച്ചിരുന്നത്! വയറുനിറയെ തിന്നു.'

നോവലിന്റെ തുടക്കത്തിൽ, വലിയതോതിൽ തേങ്ങാവെട്ടുമൊക്കെയായി പ്രമാണിയായിക്ക ഴിഞ്ഞിരുന്ന കീവറീച്ചൻ പിന്നീടം സ്വത്തും മനഃസമാധാനവുമൊക്കെ നഷ്ടമായി നാടുവിട്ടുപോകുന്നു. ഭാര്യ മരിച്ചതറിഞ്ഞ് തിരിച്ചെത്തിയ പ്രാകൃത രൂപിയായ കീവറീച്ചൻ ഇട്ടിശ്ശേരേത്തു നിന്നു കഴിക്കുന്നത് സമ്മന്തിപ്പൊടിയും ചേമ്പസ്സൂവും കൂട്ടി കഞ്ഞിയാണ്. ഈ ചേമ്പസ്സൂവൊക്കെ അയ്യ ത്തു സമൃദ്ധമായി ചേമ്പും കാച്ചിലുമൊക്കെ വിളയിച്ചിരുന്ന ഓണാട്ടുകരക്കാരന്റെ തനതുവിഭവമാണ്. സാഹിത്യത്തിലെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ആന്തരികമെന്നും ബാഹ്യമെന്നും ര ായി തിരിക്കാം. കഥയുടേയും കഥാപാത്രത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലമായി നിൽ ക്കുന്ന കാലദേശസമൂഹങ്ങൾ, കഥാപാത്രത്തിന്റെ ജീവിതരീതി, ആഹാരം, വസ്ത്രം തുടങ്ങിയവയാണ് ബാഹ്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ.

ഓണാട്ടുകരയുടെ ഭൂമികയിൽ പിറന്നുവീണ 'ആകാശത്തിലെ പറവകൾ' എന്ന കൃതി അതിന്റെ സവിശേഷതകൾകൊ ് രചനാകാലത്തു തന്നെ ഏറെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റിയിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് വിവിധ സമുദായങ്ങളുടെ തകർച്ചയുടേയും വളർച്ചയുടേയും പരസ്പര ബന്ധത്തിന്റെയും കഥകൾ പറഞ്ഞു എന്ന നിലയിലും മധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ കാർഷിക സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടേയും ജന്മിത്വത്തിന്റെയും സ്പന്ദമാപിനി എന്ന നിലയിലുമൊക്കെ ഈ കൃതി വിലയിരുത്തപ്പെട്ടിട്ടു ്. മലയാളത്തിലെ എപ്പിക്മാനമുള്ള നോവൽ എന്ന് ചില നിരൂപകർ 'ആകാശത്തിലെ പറവ'കളെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടു ്.